

På udstilling i England

I al den tid jeg har opdrættet siamesere og orientalere, har England stået for mig som stedet, hvor det hele begyndte indenfor racekatte og der, hvor man igennem mange, mange år har opdrættet smukke og racetypiske Kat. IV-katte.

Den første katteklub/katteforbund var det engelske Governing Council of the Cat Fancy (GCCF), som opstod engang i 1890'erne.

De har deres helt egen måde at arrangere en udstilling på og at dømme på, og jeg tror såmænd ikke, at de har ændret meget på det i løbet af de sidste 100 år. Selvom jeg har importeret adskillige katte fra GCCF, besøgt deres udstillinger og også en enkelt gang har gået steward, så var det alligevel lidt af en udfordring at skulle dømme der. Jeg fik sidste år en invitation til at dømme på Croydon Cat Club den 13. februar i år og sagde selvfølgelig straks ja tak. Det er altid spændende at prøve lidt andet end vores sædvanlige udstillinger, og så var tanken om at skulle se og røre alle deres siam/orientalere umådelig fristende.

Udstillingen blev holdt i Bracknell, ca. 1 times togtur fra London centrum, og da jeg kom om morgenen, var de fleste af dommerne allerede på plads og i gang med at signere dommersedler. Der var ca. 450 katte og 30 dommere, så på papiret var det jo ren luksus, men sådan var virkeligheden ikke – i hvert fald ikke for mig. I min dommermappe var der 77 katte!! I GCCF er det sådan, at udstillerne, før de tilmelder, kan se, hvilken dommer

94 årige Grace Denny opdræt: Pi-Den

der dømmer hvilken klasse, og eftersom jeg var helt ny for dem, var der åbenbart mange, der lige skulle prøve en FIFe-dommer. Ud over de almindelige klasser med certifikat findes der en del andre specialklasser, så de øvrige dommere havde derfor en del katte i disse klasser. I GCCF findes der 3 klasser, hvor man giver certifikat. Det er følgende: Åben/kastrat klasse, her gives CC eller PC Champion/Premier, her gives Gr Ch eller Gr Pr Grand Champion/Grand Premier, her gives Imp Gr Ch eller Imp Gr Pr

Når katten har opnået et bestemt antal Imp-certifikater opnår den titlen Imperial Grand Champion/Premier.

et "Reserv", hvis man mener, at denne kat ville have fået certifikatet i klassen, hvis den havde været alene. Hvad er så værdien af et sådan certifikat? Ja, bortset fra æren, så kan det bruges, hvis katten, der rent faktisk blev nummer et, skulle gå hen og blive diskvalificeret efter udstillingen. Det kan f.eks. ske, hvis katten har været udstillet 2 uger i træk. Alle klasser er delt i hankatte og hunkatte. Ikke alle klasser er opdelt på farver, som vi kender. F.eks. havde jeg en Grand-klasse med en lilla orientaler, en cinnamon orientaler og en langhåret silvertabby.

Ud over de officielle klasser findes der et utal af sideklasser. Der er f.eks. klasser for debutant, junior kastrat, veteran kastrat, katte fra udstillere der bor indenfor en radius af 25 miles fra udstillingen, katte som ikke har fået en 1, 2 eller 3. plads på en GCCF-udstilling og adskillige flere klasser fordelt på racer og farver. Mange katte deltog derfor i flere sideklasser ud over de normale klasser.

Kl. 10 begyndt bedømmelserne, og så blev alle udstillere bedt om at forlade hallen og først komme tilbage kl. 12:30. Hvis jeg ellers havde haft tid, ville jeg have bemærket, at flere af

GR PR Mylynn Magnifique

Der findes også en klasse for killinger, og her skal katten være over 14 uger og under 9 måneder. Når man giver Gr og Imp-certifikaterne, kan man til nummer 2 i klassen give et "Reserv" – altså et reserve-certifikat, men det er ikke obligatorisk. Man giver

Celia Simpson (Shermese) med Kattilan Voltaire

udstillere sad oppe på 1. sal bag glasruder og fulgte med i, hvad vi foretog os. Selve bedømmelsen foregår ved, at stewarden og dommeren går fra bur til bur med en lille trolley. Burene skal være holdt helt i hvidt, og der må ikke være reklamer af nogen art oven på burene, så de evt. kan afsløre, hvem ejeren er. Stewarden tager katten ud af buret og sætter den på trollyen, hvorefter dommeren kigger på den, skriver nogle notater, sætter den ind igen og så videre til næste kat i klassen. Der er altså ingen kontakt med ejeren. I reglerne står der: Ingen udstiller må henvende sig til eller starte en konversation med dommeren, før dommeren er færdig med sine bedømmelser.

Så går man ellers fra bur til bur med sin lille trolley uden at tale med andre end stewarden, og her var det åbenbart heller ikke normalt, at man deler ud af sine meninger, men hvor skulle jeg vide det fra? I hvert fald fik jeg senere at vide, at min steward ikke var kendt for at skamrose dommerne, men ikke desto mindre havde hun sagt, at hun gerne stillede op for mig igen, så det vælger jeg at tage som et kompliment Præcis klokken 12:30 myldrer alle udstillerne ind i hallen, og alle har de mad med til kattene. De "stakkels" katte har jo siddet i 2 ½ time uden vådt eller tørt, så de trængte virkelig til at blive fodret!!! De fleste af dem så nu ud til, at de kunne tære på fedtreserverne i adskillige dage, uden at nogen ville bemærke noget.

Dommerrapporten er en lille slip, hvorpå man skriver kattens placering, 1,2,3 etc. samt certifikatet. Disse slip-

per hænges op på en tavle, hvor udstillerne så kan se, hvordan det er gået, men ikke hvorfor eller hvad der er godt eller mindre godt ved deres kat. Nu skulle man tro, at det jo ikke kan tage lang tid at kigge på en kat og så skrive en placering på et stykke papir (i 4 kopier), men så let går det ikke. I dommermappen er der nemlig af-

sat plads til, at man kan skrive en bedømmelse, og hvorfor nu det, når den ikke udleveres? Jo, i GCCF skal bedømmelserne nemlig offentliggøres på nettet efter udstillingen, og så er man jo nødt til at skrive et par stikord, specielt når man som jeg ikke kender kattene og kan huske dem fra gang til gang. Med andre ord betyder det altså hjemmearbejde, når udstillingen er slut!!! Da jeg var færdig med at dømme, kom der da også nogle udstillere, der gerne ville vide, hvad jeg syntes om deres kat, og hvorfor jeg valgte den ene kat frem for den anden, men det var også det nærmeste, jeg kom på en dialog med udstillerne. Udvælgelsen til BIS er lidt anderledes, end vi er vant til. Der er 8 forskellige kategorier: PER/EXO, semilanghår, British, Foreign (ABY, KOR, RUS etc), Burmeser, Orientaler, Siam/BAL og Huskat. Til hver af disse kategorier er der på forhånd udvalgt 1 dommer til at vælge bedste voksen, kastrat og killing. Jeg havde fået æren af at nominere i semilanghårsgruppen og fik så en liste med katte, som jeg skulle sammenligne. Det var dem, der havde fået BIV, som i øvrigt også udtages på en anden måde, end vi bruger. En kat kan nemlig godt nøjes med at stille op til et BIV og dermed chancen for en nominering.

På samme måde som man dømmer i certifikat-klasserne, kan et BIV gives på tværs af farver. Efter at have fået listen over kandidater til nominering i semilanghårsgruppen, måtte min lille trolley igen findes frem, og så var det

bare at sammenligne igen.

På udstillingen dømte jeg både Kat. I, II og IV, men vil kun skrive om nogle af Kat. IV-kattene. Jeg havde rigtig mange kastrater, ikke så mange fertile og slet ingen killinger. Til gengæld var nogle af kastraterne meget smukke.

Den bedste var en fantastisk silver-tabby langhårs kastrat – Mylynn Magnifique. Han har en lang, muskuløs krop og et fantastisk hoved, bred top, lang lige profil, flot trekant og et udtryk, der er til at dø over. Han fik selvfølgelig sit Imperial Grand Premier-certifikat, og jeg så senere, at han blev BIS. Mit "Reserv" i denne klasse gik til en lilla orientaler, Kristophe Littlewillow, som havde en super grøn øjenfarve. Et gennemgående træk hos både orientaler og siamesere var deres dybe øjenfarve, uanset om det var grøn eller blå – her kunne vi godt lære noget, specielt inden for orientalerne. Hos hunkattene i denne klasse blev det Aprikat Sweet-Charity. I klassen SIA/BAL hunkatte, som skulle have et GR CH, blev det den lillamaskede Ch Pollybee Truly Scrumptious, der løb med certifikatet foran Ch Pandai Rhianydd (SIA f). Begge to havde en smuk dyb blå øjenfarve, dejligt look og ellers meget klassisk hovedform. Ligesom de andre var de også ret "velfodrede", hvilket selvfølgelig gør, at kroppen ikke just virkede helt så elegant som ønsket. En anden tortie siam, som jeg havde fornøjelsen af at dømme, var CH & GR PR Pandai Neassa. Hun fik også sit Imp. Gr Ch-certifikat. Igen en super blå øjenfarve med et dejligt look og igen en meget velfodret dame. Jeg havde håbet at se nogle spændende brun- eller chokolademaskede siamesere, men blev skuffet. De bedste siamesere fandtes indenfor rød og creme. En, som gjorde stort indtryk, var den crememaskede GR PR Johpas Jacksparrow. Han var lang, elegant, højbenet, og så havde han det her "engelske" hoved med bred rundet top, fin lang lige profil og igen flot øjenfarve og godt siamlook. Johpas opdrættet er et gammelt anerkendt opdræt, som jeg selv har tilbage i mine første rødmaskede siamesere, så det var dejligt at se. En anden kastrat i samme klasse var IMP GR PR Shermese Funandgames (SIA n 21). Han kunne nemt have fået certifikatet, hvis ikke det lige var

CH GP Pandai Neassa SIA f

fordi, han var oppe imod Johpas Jacksparrow.

Da jeg var færdig med at dømme, var

GR PR Shermese Funandgames SIA n 21

det tid til at kigge nærmere på de andre katte, så jeg strøg selvfølgelig

ned til siameser/orientalerne. I et bur så jeg en chokoladeticket orientaler og syntes nok, at han virkede ret bekendt. Ganske rigtigt, det var Kattilan Voltaire, som jeg så som lille killing i Finland og siden har mødt nogle gange i Holland, hvortil han blev solgt. Nu bor han i en periode hos Celia Simpson (Shermese).

Det blev et dejligt gensyn med begge to. Celia besøgte jeg for ca. 25 år siden, så der var lige et par katte, vi skulle have talt om. Dengang opdrættede hun kun siamesere og devon rex. Nu har hun også orientalerer i diverse farver og håber at kunne berige sit opdræt med Voltaire. En anden personlighed, som jeg mødte på ud-

stillingen, var en af katteverdenens Grand Old Ladies, nemlig Grace Denny, som efterhånden har rundet 90, men stadigvæk dømmer. Desværre fik jeg ikke lejlighed til at veksle et par ord med hende, for så ville jeg have spurgt lidt omkring hendes opdræt, som hed Pi-Den. I begyndelsen af 1980'erne blev der nemlig importeret adskillige Pi-Den katte til Danmark, bl.a. Pi-Den Butterscotch, Pi-Den Angus og Pi-Den Bernadette. Da udstillingens bedste katte skulle udtages, var det Grace Denny, der skulle vælge, og til min glæde noterede jeg mig, at Mylynn Magnifique blev bedste orientaler, og at min bedste Kat. II – en flot hvid Maine Coon med danske rødder - også blev bedst hos Grace Denny.

Hvis man vil se dommerrapporter fra engelske udstillinger, kan man kigge under Shows på www.catplanet.co.uk eller på www.gccfcats.org/judgereports.html Det var spændende at dømme hos GCCF og en meget anderledes oplevelse.

Det var hårdt arbejde, og i modsætning til FIFe så bærer arbejdet lønnen i sig selv, så det skal betragtes som en ære at få lov at dømme der. Jeg har dog allerede sagt ja til at vende tilbage til Croydon Cat Club i 2011 og glæder mig allerede.

Dorte Kaae
International FIFe dommer
www.bellamis.dk

GR PR Johpas Jacksparrow SIA e

CH Pollybee Truly Scrumptious SIA c